

Folketingsmand for Storeheddinge (Høgsbro) i 1901, da man drøftede forskellige Retsskandaler her i Folketinget. Og 5 Gange ere Forslag i samme Retning fremsatte, efter at Venstre er kommet til Roret. Jeg tror, at dette er et talende Vidnesbyrd om, at Landstinget har misbrugt sin Magt.

Formanden: Det er for stærkt et Udtryk.

Andreasen: Ja, det er nu den Opfattelse, jeg har, men er det for stærkt et Udtryk . . .

Formanden: Det ærede Medlem maa ikke udtale den Opfattelse her i Tinget.

Andreasen: Der er nemlig ikke Tvivl om, at hvis Retsreformforslaget havde været gennemført, vilde vi have undgaaet en Skandale som den, vi have været Vidne til i Sommer nede i den Kreds, jeg repræsenterer. Her har en Dommer i Kraft af det nuværende inkvisitoriske System sat en Gaardejer, der var mistænkt for Brandstiftelse, i Fængsel og holdt ham arresteret i 10 Maaneder. Jeg udtalte allerede i Maj Maaned, da Manden havde siddet arresteret i 6 Maaneder, at det forekom mig, at selv om han var skyldig, var disse mange Maaneders Varetægtsarrest i Virkeligheden Straf nok. Mod de skændige Misbrug af Varetægtsfængsel, der stadig øves, er der sikkert intet andet Middel end Gennemførelsen af en Retsreform; thi det er saaledes, at mange af vore Forhørsdommere trods alt fremdeles sidde som Smaakonger ude i Landet. Jeg udtaler min skarpeste Misbilligelse af den Opræden, vedkommende Forhørsdommer i dette Tilfælde har udvist, og jeg tror, at det daværende Medlem for Storeheddinge, den nuværende højtærede Trafikminister, havde Ret, da han den 29. Marts 1901 her i Tinget udtalte: „Hovedsagen for os maa være at faa selve dette System omdannet, at faa den Retsplejereform, som nu i saa mange Aar har været lovet os, og som der i saa mange Aar har været arbejdet paa, ført igennem.“

Jeg vil i den Anledning spørge den højtærede Justitsminister, om han ikke, hvis Landstinget nu atter begraver Retsplejereformen i det Udvalg, det har nedsat om denne Sag, vil være med til at rejse den Kamp imod dette Ting, som vi nu een Gang ikke undgaa. Og maa jeg da sige i denne Forbindelse, at den Udtal-

else, der forleden blev fremsat af den højtærede Konseilspræsident med Hensyn til den politiske Situation, nemlig, at han ikke ønskede at rejse en antisocialistisk Politik, at den ogsaa har glædet mig. Jeg tror nemlig, at de Herrer af Regeringspartiet ligesom den høje Regering ret hurtigt ville blive nødsagede til at træffe deres Valg, ville blive stillede overfor det Spørgsmaal, om de ville Kamp ikke alene mod Landstinget, men mod Overklassen og hele det kapitalistiske System i vort Samfund. Og jeg tror da, naar dette Valg skal træffes, at mange, der nu gaa imod det Parti, jeg tilhører, ganske naturligt ville finde over paa vor Side. Man har paastaet, at vi ville dele Befolkningen, sætte Skel mellem de Klasser, der have fælles Interesser. Det er ikke sandt. Mine Meningsfæller og jeg hævde, at de $\frac{9}{10}$ af den danske Befolkning have fælles Interesser overfor den kapitalistiske Udbytning.

Der har i disse Dage været talt om den socialistiske Stat, og den højtærede Konseilspræsident var jo den første, der kom ind derpaa. Nogle af mine Meningsfæller, deriblandt det ærede Medlem for Fredericia (L. Rasmussen), have givet de Herrer af Regeringspartiet et Svar, som jeg ganske kan slutte mig til. Der er ikke Tvivl om, at der ude i Landet er en voksende Forstaaelse af, at vi ikke komme uden om dette Spørgsmaal, Kamp mod den kapitalistiske Udbytning. Maa jeg minde om, at det ærede Medlem for Aalborg Amts 1ste Valgkreds (Jensen-Sønderup) og det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Birck) i disse Dage have fundet Anledning til at henvise til de stigende Prioriteter ude paa Landet. Ja, det er rigtigt nok, der er god Grund til at tale om de stigende Prioriteter. Forholdet er jo dette, at de allerfleste Landboere, Gaardmænd og Husmænd og ligeledes Smaagrundejere i Byerne, selv om de ere Indehavere af Ejendomme, dog i Virkeligheden ikke kunne betragtes som Ejere, men kun som Brugere, og der er Grund til at minde om, nu da vi skulle til at drøfte de store Lønreformer, at der ude i Landet sidder Tusinder af Smaakaarsfolk, hvis Løn ikke naar 2 Kr. pr. Arbejdsdag. Disse Folk sige: Vi have ikke noget imod, at der gives højere Løn til Funktionærer indenfor Post-, Jernbane- og Toldetaten o. s. v., vi finde, det er ganske i sin Orden og endog nødvendigt, at vi give vore Lærere noget mere i Løn, end de nu have, men paa den anden Side spørge de ganske naturligt: